மாயன் பன்னாட்டுத் தமிழாய்விதழ்
திறந்த அணுகல் மற்றும் சகமதிப்பாய்வு இதழ்
MAAYAN INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL RESEARCH (MIJTR)
Open Access & Peer Reviewed Journal
E-ISSN : 2583-0449

Religion Hope in People's Lives

Dr. D. Thenmozhi

Assistant Professor, Department of Tamil, Vels University, Chennai, India

Manuscript ID :
MT127A0059

Volume : **2**

Issue : **3**

Month : **September**

Year : **2022**

Received: 23.09.2022
Revised: 25.09.2022
Accepted: 27.09.2022
Published: 30.09.2022

Pages : 206-218

DOI:
10.5281/zenodo.7372164

ABSTRACT:

Religious beliefs have been deeply rooted in human life wherever human society has lived since ancient times till today. Researches about what kind of religious beliefs existed in which societies started from the time of Xenophanes and Herodotus and continued till today. All kinds of religious beliefs prevailing in contemporary cultures are discussed under the heading of ‘religion’. Religious beliefs today vary from culture to culture; They have changed over time. This article is about how the system of religion has undergone changes in its evolutionary stage, what role it has played in each stage, why religious belief exists in all societies today, what role it plays, and what its activities are.

KEYWORDS:

Religion, Culture, Faith, Worship, People

மக்கள் வாழ்வில் சமயநம்பிக்கை

முனைவர் தே. தேன்மொழி,
உதவிப்பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை, வேல்ஸ் பல்கலைகழகம், சென்னை, இந்தியா

கட்டுரைச் சுருக்கம்

சமய நம்பிக்கைகள் பழங்காலந் தொடங்கி இன்று வரை மனித சமுதாயம் எங்கெல்லாம் வாழ்ந்து வந்துள்ளதோ அங்கெல்லாம் மனித வாழ்வியலோடு மிகவும் வேரூன்றி இருந்துள்ளன. எந்தெந்தச் சமுதாயங்களில் எவ்வகையான சமய நம்பிக்கைகள் இருந்தன என்பது பற்றிய ஆய்வுகள் செனோ:.பான்ஸ், ஹெரோடாட்டஸ் காலம் தொடங்கி இன்று வரை தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டன. சமகாலப் பண்பாடுகளில் நிலவும் அனைத்து வகையான சமய நம்பிக்கைகளும் 'சமயம்' (religion) என்னும் தலைப்பின் கீழ்ப் பேசப்படுகின்றன. இன்று சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு வேறுபடுகின்றன; காலத்திற்குக் காலம் மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளன.

சமயம் என்னும் அமைப்பு அதன் படிமலர்ச்சி நிலையில் எவ்வாறான மாற்றத்தைப் பெற்று வந்திருக்கிறது, ஒவ்வொரு நிலையிலும் அது ஆற்றி வந்த பங்கென்ன, இன்று அனைத்துச் சமுதாயங்களிலும் சமய நம்பிக்கை ஏன் உள்ளது, அது ஆற்றும் பங்கென்ன, அதன் செயற்பாடுகள் என்ன என்பன பற்றி இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கருச்சொற்கள்

சமயம், பண்பாடு, நம்பிக்கை, வழிபாடு, மக்கள்

முன்னுரை

சமயம் என்பது புனிதமான ஒன்றைப் (sacred thing) பற்றிய நம்பிக்கைகளும் செயல்முறைகளும் அடங்கிய ஓர் ஒழுங்கமைந்த முறையாகும் என்பார் எமிலி தர்கைம். (Emile Durkheim, The Elementary Forms of Religious Life (New York : Free Press 1965), p. 62) இக்கருத்தை மேலும் பரந்த பொருளுடையதாக மாற்றி ஓடியா என்பவர் பகுத்தறிவிற்கு எட்டாததும் (non - rational) செயலறிவிற்கு உட்படாததுமான (non empirical) ஓர் உலகத்துடன் தொடர்பு கொள்ள மக்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்ட முறையே சமயம் என வரையறை செய்கிறார் (Thomas F.O'Dea, The Sociology of Religion (Englewood Cliffs, N.J: Prentice - Hall 1066), pp. 1-2.) சமய நம்பிக்கைகள் முன் வரலாற்றுக் காலந் தொடங்கி

இன்று வரை மனித சமுதாயம் எங்கெல்லாம் வாழ்ந்து வந்துள்ளதோ அங்கெல்லாம் மனித வாழ்வியலோடு மிகவும் வேரூன்றியுள்ளன. எந்தெந்தச் சமுதாயங்களில் எவ்வகையான சமய நம்பிக்கைகள் உள்ளன என்பது பற்றிய ஆய்வுகள் செனோஃபான்ஸ், ஹெரோடாட்டஸ் காலம் தொடங்கி இன்று வரை தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டன.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலும், மத்திய கிழக்கு நாடுகளின் பல பகுதிகளிலும், ஐரோப்பா முழுவதிலும் முன்வரலாற்றுக் கால மக்கள் இறந்தவர்களைப் புதைத்த இடங்களில் நினைவிற்காகக் பெருங்கற்களை (megaliths) நட்டு வைத்தனர். அவ்விடங்களை அகழாய்வு செய்தபோது பல சடங்குப் பொருள்கள் கிடைத்தன. அப்பொருள்கள் இறந்தவர்களின் ஆவியை நினைவுபடுத்தவோ இயல்பிறந்த இயற்கையின் ஆற்றலுடன் (supernature power) தொடர்பு கொள்ளவோ இறந்தவர்களின் உதவியைப் பெறவோ வைத்திருக்க வேண்டும். அவ்விடங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்த பொருள்கள் நியாண்டர்தால் மனிதனின் நம்பிக்கையைக் காட்டிலும் மேலும் கூடுதலான தகவல்களை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன. சமய நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துவதாக உள்ளன.

சமகாலப் பண்பாடுகளில் நிலவும் அனைத்து வகையான சமய நம்பிக்கைகளும் ‘சமயம்’ (religion) என்னும் தலைப்பின் கீழ்ப் பேசப்படுகின்றன. இன்று சமயம் சார்ந்த நம்பிக்கைகள் பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு வேறுபடுகின்றன; காலத்திற்குக் காலம் மாற்றம் பெற்று வந்துள்ளன. இம்மாற்றம் முன்வரலாற்றுக் கால மனிதனின் சமய நம்பிக்கையிலிருந்து தொன்மை மக்களிடையே (primitive people) ஆவி நம்பிக்கையாக மாறி பின்னர் பேய், பிசாசு, தேவதை நம்பிக்கைகள் என வளர்ந்து, இறுதியில் கடவுள் நம்பிக்கையாகப் படிமலர்ச்சியடைந்துள்ளது. ஆவிகளுடன் தொடர்புடைய ஆற்றல்களாயினும் சரி, பேய், பிசாசு, தேவதை முதலானவற்றின் ஆற்றல்களாயினும் சரி, கடவுளர்களின் ஆற்றல்களாயினும் சரி அனைத்து வகைகளும் மனித மனத்தின் படிமலர்ச்சி நிலை ஆகும்.

சமயம் என்னும் அமைப்பு அதன் படிமலர்ச்சி நிலையில் எவ்வாறான மாற்றத்தைப் பெற்று வந்திருக்கிறது, ஒவ்வொரு நிலையிலும் அது ஆற்றி வந்த பங்கென்ன, இன்று அனைத்துச் சமுதாயங்களிலும் சமய நம்பிக்கை ஏன் உள்ளது, அது ஆற்றும் பங்கென்ன, அதன் செயற்பாடுகள் என்ன என்பன பற்றி இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சமயத்தின் தோற்றம்

ஆவி தொன்மைச் சமயம் (primitive religion) தோன்றிய முறையை முற்பட்ட முதல் மானிடவியல் கோட்பாடே 'ஆவிவழிபாடு' (animism*) (Anima என்ற இலத்தீன் சொல்லுக்கு 'ஆவி' என்று பொருளாகும். இக்கோட்பாட்டை 19 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஆங்கிலேய மானிடவியலறிஞர் எட்வர்டு பர்னட் டைலர் (1832 - 1917) என்பவர் வகுத்தார்.

தொன்மை மக்களின் சமய நம்பிக்கை ஏன் ஆவிகளோடு தொடர்புடையதாக இருந்தது என்பதற்கு டைலர், தொன்மை மக்கள் அவர்களைச் சுற்றிலும் கண்ணுக்குப் புலனாகாத எண்ணற்ற ஆவிகள் அவர்களின் செயல்களைச் செயற்படுத்துகின்றன என உறுதியாக நம்பினர். அடைமழை பெய்யும்போதெல்லாம் ஏற்பட்ட பெரு வெள்ளங்கள் பெரிய பெரிய மரங்களைச் சாய்த்தன; மண்கரைகளை அரித்தன; புதிய பாதையில் காட்டாறாக ஓடின. மழை பெய்யுங் காலத்தில் காதைப் பிளக்கும் இடியும், கண்ணைப் பறிக்கும் மின்னலும் எப்போதாவது வானிலிருந்து எரிந்து விழும் விண்கற்களும் பலமுறை நிகழ்ந்ததைக் கண்டு மக்கள் மருண்டனர்.

இயற்கை நிகழ்ச்சிகளில் ஏற்பட்ட பிரமை போன்றே உளவியல், மனவியல் செயல்களிலும் அவர்கள் மருட்சியுடன் புரிந்து கொண்டனர். தொன்மை மக்கள் கனவு, நனவு, உறக்கம், இறப்பு பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினர். அவர்களின் கனவிலும் தூக்கத்திலும் இறந்த மூதாதையர்களையும் பல்வேறு செயல்களையும் கண்டனர். கனவில் ஏற்பட்ட அந்நிகழ்ச்சிகள் அவர்களுக்குள் ஒருவகை பிரமையை ஏற்படுத்தி மாயையான அனுபவத்தை உண்டாக்கின.

தொன்மை மக்களின் மருட்சித்தன்மை மேலும் நீண்டு கொண்டே சென்றது. நீர் நிலைகள், குளங்கள், ஆறு போன்ற இடங்களில் அவர்கள் குனிந்தபோது அவர்களின் சொந்த நிழல் தெரியவே அதைக் கண்டு மருண்டனர். அதற்கான காரணங்களை அறிவதிலிருந்து அவர்களால் விடுபட இயலவில்லை. வெள்ளம், புயல், சூறாவளி, இடி, மின்னல் ஆகிய இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கி கனவில் கண்ட நிகழ்ச்சிகள், எதிரொலி, சொந்த நிழல் நீரில் தெரிவது வரை அனைத்துச் செயல்களுக்கும் எவை காரணம் என விடை காணவியலாத இறுதிக் கட்டத்தில் அவர்கள் எதிர்கொண்ட ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் பின் ஓர் ஆவி உள்ளது. அதுவே அச்செயல்களை இயக்குகிறது என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டனர். அந்த ஆவிகள் மனிதனின் அனைத்துச் செயல்களையும் இயக்கவல்லன என உறுதியாக நம்பத் தலைப்பட்டனர்.

ஆவி வழிபாட்டிலிருந்தே (doctrine of spirits) சமயம் தோன்றியது என்று கூறும் டைலர், அக்கோட்பாட்டில் இறப்பு, கனவு ஆகியவற்றோடு தொடர்புடைய ஆன்மாக்

கோட்பாடும் (doctrine of souls) அடங்கும் (E. B. Tylor, “Animism”. In Reader in Comparative Religion, ed. William A. Lessa and Evon Z. Vogt, (New York: Harper & Row, 1972). எனக் கூறுகிறார். இயற்கையின் சீற்றத்திற்கும் கனவின் வியத்தகு நிகழ்ச்சிகளுக்கும், எதிரொலி கேட்டதற்கும், அந்தந்தப் பொருள்களில் உறையும் ஆவிகளே காரணமென நம்பத் தலைப்பட்ட தொன்மை மக்கள் வாழ்வுக்கும் இறப்புக்கும் ஆவிகளே காரணமெனக் கருதினர். மனிதன் இறக்கும்போது கண்ணுக்குப் புலப்படாத 'சக்தி' (ஆவி) வெளிப்படுவதாலேயே அவன் இறக்கிறான் என்றும், உடலினுள் இருக்கும் வரை அச்சக்தி உயிருள்ளவனாக இருக்கிறான் என்றும் கருதினர்.

டைலரின் ஆவி வழிபாட்டுக் கொள்கைவழி ஒவ்வொரு பண்பாடும் சமய நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும் என்றும், அச்சமய நம்பிக்கையே அந்தந்தப் பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு அடிக்கல்லாக அமையும் என்றும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார் டைலர். இந்நிலையிலிருந்து எளிமையற்ற, சிக்கலான நிலையை அடைந்துள்ளது. டைலர் தம் படிமலர்ச்சித் திட்டத்தில் இன்றுள்ள அனைத்துச் சமுதாயங்களும் ஆவியுலகச் சமயம் என்னும் நிலையைக் கடந்தே வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளன. அவற்றின் வளர்ச்சி ஆவியுலக நம்பிக்கை, பல கடவுள் வழிபாடு, ஒருகடவுள் வழிபாடு என்ற வரிசையில் நிகழ்ந்துள்ளது. இன்றுள்ள பெருஞ் சமயங்கள் அனைத்தும் ஆவியுலக நம்பிக்கை என்னும் நிலையைக் கடந்தே வந்துள்ளன என்பதால் அனைத்தும் குறைந்தபட்ச ஆவியுலக நம்பிக்கையாவது கொண்டிருக்கும் அல்லது எங்கெங்கு உயிர், ஆவி, பேய், பிசாசு, கடவுள் முதலானவற்றின் நம்பிக்கையுள்ளதோ அங்கெல்லாம் குறைந்த அளவிலேனும் ஆவியுலக நம்பிக்கை இருக்கும் எனக் கூறுகிறார்.

ஆவியுலக நம்பிக்கையை டைலர் கீழ்நிலை ஆவிவழிபாடு (lower animism), மேல்நிலை (higher animism) என்னும் இரு ஆவி வழிபாடு நிலைகளாகப் பிரிக்கின்றார். சமய ஆவி வழிபாடு என்ற அடிநிலையில் தோன்றிய நம்பிக்கை, அதன் படிமலர்ச்சி நிகழ்வில் இறுதியாக ஒரு கடவுள் வழிபாடு என்ற உச்ச நிலையை அடைந்தது. அவ்வளர்ச்சி நிலைகளுக்கேற்பவே மக்களின் வளர்ச்சி நிலையும் அமைந்துள்ளது என்பார் டைலர். (E. B. Tylor, “Animism”. In Reader in Comparative Religion, ed. William A. Lessa and Evon Z. Vogt, (New York: Harper & Row, 1972 p-9-19).

கீழ்நிலை ஆவி வழிபாட்டைக் கொண்டவர்கள் ஒழுக்க நிலை சாராத (amoral) தொன்மை மக்களாவர். இவ்வகையினர் இறப்புக்குப்பின் உயிர் தொடர்ந்து வாழ்கிறது அல்லது நன்மை தீமைகளைச் செய்யும் ஆற்றலைக் கொண்டு நிலைத்திருக்கிறது என நம்புகின்றனர். எவ்வாறு காடும் விலங்குகளும், வானும் பறவைகளும், தண்ணீரும் மீன்களும் ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக உள்ளனவோ அவ்வாறே

மனிதனும் ஆவியும் ஒன்றோடொன்று ஒன்றியிருக்கின்றனர். எனவே ஆவியுலக நம்பிக்கையின்றி மனிதன் சமய அமைப்பைப் பெற்றிருக்க முடியாது என உறுதிபடக் கூறினார். (E. B. Tylor, “Animism”. In Reader in Comparative Religion, ed. William A. Lessa and Evon Z. Vogt, (New York: Harper & Row, 1972 p-9-19)

உயிரியம்

டைலருக்குப் பின் அவரது பதவியை ஏற்றவரும் ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக்கழக மானிடவியலறிஞருமான ஆர்ஆர். மாரட் உயிர்ப்புச் சக்தியின் அடிப்படையில் நிலவும் நம்பிக்கையைக் கண்டறிந்தார். இதையே உயிரியம் (animatism) எனக் குறிப்பிட்டார். இது தொன்மைச் சமயத்தின் தோற்றத்தை விளக்க முற்பட்ட இரண்டாவது மானிடவியல் கோட்பாடாகும் மாரட் மெலனீசிய மக்களிடம் ஆய்வு செய்தபோது அவர்கள் கொண்டிருந்த ‘மனா’ (mana) நம்பிக்கை அடிப்படையில் இக்கோட்பாட்டை உருவாக்கினார்.

மனா நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் இக்கோட்பாடு உருவானதால் இது ‘மனா நம்பிக்கை (manaism) என்றும் கூறப்படும். (மாரட் தம் உயிரிக் கோட்பாட்டைச் ‘சமயத்தின் நுழைவாயில்” The Threshold of Religion (London Methuen & Co., 1914) என்னும் நூலில் விவரிக்கிறார்). ஆவிகள், பேய், பிசாசு போன்ற இயல்பிறந்த இயற்கையின் (supernature) வடிவங்களையும், இயற்கைப் பொருள்களையும், உயிரினங்களையும், கடவுளரையும் வழிபடாத சமூதாயத்தினர் உள்ளனர். இவர்கள் உயிரினங்களுக்கு (animate) ஆவி உண்டென்பதையும், உயிரற்ற (inanimate) பொருள்களில் ஆவி உண்டென்பதையும் மனிதனைச் சார்ந்த (personal) ஆவி உண்டென்பதையும் அறவே நம்பாதவர்கள்.

இவ்வகைச் சமுதாயத்தினர் மனிதன், பொருள், இயற்கை முதலானவற்றைச் சாராத, உயிர்ப்புத் தன்மையுடைய ஆற்றலில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். இவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் மெலனீசியர், பாலினீசியர், நியூகினிப் பழங்குடியினராவர். இவர்கள் அனைவரும் ‘மனா’ என்னும் ஆற்றலில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர். இவ்வகை நம்பிக்கையிலிருந்தே தொன்மைச் சமயம் தோற்றம் பெற்றது என்று மாரட் (R.R. Marret) கூறுகிறார். ‘மனா’ என்னும் மெலனீசியச் சொல்லிற்கு ‘உயிர்ப்புத் தன்மையுடைய ஆற்றல்’ என்பது பொருள்.

இயற்கையாய் அமைந்துள்ள திறனைப் பெருமளவு மிகுதிப்படுத்தி அதன்மூலம் சாதாரண மனிதர்கள்சாதிக்க இயலாததைச் செய்ய வைக்கும் எந்த ஓர் ஆற்றலையும் மனா என்று கருதுகின்றனர். மனித சக்திக்கப்பாற்பட்ட அனைத்துச் செயல்களையும் இயக்கவல்லது. இதன் தோற்றம் மனித உணர்வுகளுக்கப்பால் காணப்பட்டாலும்

செயல்திறனாகவோ அசாதாரணமான மனிதன் செயல்களின் வழியாகவோ வெளிப்படும் இயல்புடையது. இந்த ஆற்றலை நம்பும் இம்மக்களின் கருத்துப்படி மனா, உலகம் முழுவதும் பரவலாக நிறைந்திருந்தாலும் சில மனிதர்களிடமும் பொருள்களிலும் மட்டுமே மிகுதியாகச் சேரவல்லது.

தலைவர்கள், சமயகுருக்கள், அசாதாரணத் திறமை பெற்றுள்ளவர்கள், பெரும் புகழ்பெற்றுள்ள மனிதர்கள், மிகுந்த வலிமை பெற்றுள்ள மனிதர்கள், மற்றவர்களைக் காட்டிலும் மிகக் கூரிய பார்வை கொண்டவர்கள் முதலானோரிடம் மனா ஆற்றல் உள்ளதே அவர்கள் 'பிறரைக் காட்டிலும் சிறப்புற்றிருப்பதற்குக் காரணமென எண்ணுகின்றனர்'. கைவினைஞனுக்குக் கைதேர்ந்த கலைப் பொருள்களை உருவாக்கும் திறமையையும், கவிஞனுக்குப் புகழ்பெற்ற கவிதைகளை இயற்றும் திறமையையும், சிலர் மட்டும் குரல் வளம் கொண்டு பாடும் திறமையையும் மனா ஆற்றல் கொடுக்கிறது என்று கூறுகின்றனர். மேலும் படகு செலுத்துதல், போரிடுதல் போன்றவற்றில் ஒருவன் தன்னையொத்த மற்றவரைக் காட்டிலும் மிகுந்த திறன் பெற்றிருப்பதற்கு அவனிடம் உள்ள மனா ஆற்றலே காரணமென்றும் அவர்கள் எண்ணுகின்றனர்.

சமுதாயத்தில் ஏற்ற இறக்கம், வெற்றி தோல்வி முதலானவற்றை மனா ஆற்றல் வெளிப்படுத்துகிறது என்கின்றனர். நீச்சல் வீரரோ படகோட்டியோ போர் வீரரோ திடீரெனப் பெரும் ஆற்றலைப் பெற்று தன்னை ஒத்த மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்கும் போது அந்த வெற்றி மனா ஆற்றல் மூலம் கிடைத்தது எனக் கூறுவர்.

இயற்கை வழிபாடு

ஆவிகள் நம்பிக்கையும், ஆவிகள் சாராத ஆற்றலின் நம்பிக்கையும் தோற்றத்திற்குக் காரணமன்று; இயற்கையின் ஆற்றல் மீது கொண்ட நம்பிக்கையே காரணமென ஜெர்மானிய அறிஞர் மேக்ஸ்முல்லர் கூறினார். இவர்தம் கொள்கை இயற்கை வழிபாடு (naturism) எனப்படும். மனித இனத்தவரிடையே சமயம் பற்றிய நம்பிக்கை முதன்முதலில் ஏற்பட்டிருக்குமாயின் அது இயற்கைப் பொருள்களின் ஆற்றலில் நம்பிக்கை கொண்டு அப்பொருள்களை வழிபட்டதன் மூலமே ஏற்பட்டிருக்கும் என்பார் மேக்ஸ்முல்லர்.

எகிப்திலும் பிற பகுதிகளிலும் செய்த அகழாய்வுகளின் மூலம் இயற்கை வழிபாட்டிற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன என்கிறார். அப்பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பொருள்களை நுணுகி உய்த்துணர்ந்தால் தொன்மை மக்கள் இயற்கைப் பொருள்களின் மீது கொண்டிருந்த அச்சங்கலந்த வியப்பையும், மதிப்பையும், ஈடுபாட்டையும், போற்றத்தக்க எண்ணத்தையும் அறிய இயலும். இயற்கைப்பொருள்களை வழிபாட்டுப்பொருளாக ஏற்றுக் கொண்டதற்கு அவர்கள்

தவறாகப் பொருள் கொண்ட முறையை இன்றும் மக்கள் வழங்கும் சொற்றொடர்கள் மூலம் அறியலாம்.

தர்கைமின் கொள்கை

தொன்மைச் சமயம் தோன்றிய முறை குறித்து தர்க்கைம் ஒரு புதிய கருத்தை முன் வைக்கிறார். 'சமய வாழ்வின் தொடக்க நிலைகள்' (The Elementary Forms of Religious Life, 1912) என்னும் நூலில் இதைப் பற்றி எழுதும்போது இன்றுள்ள சமய நம்பிக்கைகள் அனைத்தும் குலக்குறி (totem) நம்பிக்கையில் இருந்து வளர்ச்சி பெற்றவையாகும் எனக் கூறுகிறார். இக்கருத்தை இவர் வேறு வகையிலும் விளக்குகிறார். அதாவது, இன்றுள்ள சமய முறைகளில் என்னென்ன பண்புகள் இன்றியமையாதன எனக் கருதப்படுகிறதோ (வழிபாட்டுப் பொருள், அது பற்றிய நம்பிக்கை, நம்பிக்கையில் உறுதி கொண்டுள்ளோர், சடங்குகள் செய்தல் போன்றவை) அவை அனைத்தையும் கொண்ட ஆரம்பகாலச் சமயமாக குலக்குறிச் சமயம் தோன்றியது என்கிறார். (Emile Durkheim, The Elementary Forms of Religious Life, op.cit., chap.4,)

குலக்குறி

குலக்குறியின் தோற்றம் குறித்துப் பல அறிஞர்கள் ஆராய்ந்துள்ளனர். அவர்களுள் மக்லீனன், ஆண்ட்ரூ லாங், பிரேசர், வில்கெம் ஸ்மித், ராட்கிளிஃப் பிரௌன், லெவி ஸ்ட்ராஸ், கோல்டன் வீய்சர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்கள் அனைவரின் கருத்துகளும் ஒத்திசைவு பெறாமல் தனித்தனி வகையில் அமைந்தன. குலக்குறி அமைப்புடைய சமுதாய நிலையே தொடக்ககாலச் சமுதாய முறை என்றும் இந்நிலையைக்கடந்த பின்னரே இன்றுள்ள அனைத்து வகையான சமுதாயங்களும் வளர்ந்துள்ளன என்றும் மக்லீனன் கூறினார். (J.F. McLennan, 'The Worship of Animals and Plants". Fort nightly Review, Oct. and Nov. 1869 & Feb. 1860. quoted in J.G. Frazer, Marriage and Worship in the Early Societies: A Treatise On Totemism and Exogamy) (New Delhi: Mittal Publications, 1986), Vol.4, p.43. (Totemism and Exogamy) என்னும் தலைப்பில் அமைந்த பிரேசரின் 4 தொகுதிகளை மித்தால் பதிப்பகத்தார் தலைப்பில் மாற்றம் செய்து புதிய வெளியீடாக வெளியிட்டுள்ளனர்).

குலக்குறியின் தோற்றம் குறித்த ஆண்ட்ரூ லாங் ஒரு மாறுபட்ட கருத்தைத் தெரிவித்தார். இவர்தம் கருத்துப் படி உலகின் பல்வேறு சூழல்களில் வாழ்ந்த மனிதக் குழுவினர் அவரவர் இயற்கைச் சூழலில் காணப்பட்டனவற்றுள் சிறப்பானதொன்று வாழ்விற்கு முதன்மையானது எனக் கருதியதால் அதை அவர்தம் குலக்குறியாக ஏற்றுக் கொண்டனர். குலக்குறிகளின் முதன்மையான செயல் சமய வாழ்வோடு மட்டும்

தொடர்புடையதன்று இணை திருமண முறையையும், மரபு முறையையும் நெறிப்படுத்திக் காட்டும் சமுதாய அலகாகவும் செயல்படுகின்றன.

போலிப்பொருள் வழிபாடு

இயல்பிறந்த இயற்கையின் ஆற்றல்கள் (supernatural powers) சில பொருள்களில் உறைந்துள்ளன என எண்ணி அவற்றை வழிபடும் முறை பெரும்பாலான பண்பாடுகளில் காணப்படுகிறது. இப்பொருள்கள் மந்திர ஆற்றல்களைக் கொண்டுள்ளன என்றும், மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்களைச் செய்யவல்லன என்றும், நற்பலன்களை (goodluck) ஏற்படுத்தவல்லன என்றும் மக்கள் நம்புகின்றனர்.

போலிப் பொருள்வழிபாட்டில் (fetishism) வழிபாட்டிற்குரிய பொருள்கள் உயிருள்ளவையாகவோ, உயிரற்றவையாகவோ, இயற்கையானவையாகவோ, செயற்கையானவையாகவோ உள்ளன. பெரும்பாலான பண்பாட்டில் மண்டையோடுகள், எலும்புகள், செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்கள், விசித்திரமான கற்கள் மரப்பொருள்கள், கையால் வரையப்பட்ட சித்திரங்கள், பறவையினங்களின் இறகுகள் போன்ற பலவகைப்பட்ட பொருள்கள் வழிபாட்டுப் பொருள்களாக உள்ளன. இவையனைத்தும் இயற்கை மீறிய ஆற்றல்களைக் கொண்டுள்ளன என்று மக்கள் நம்புகின்றனர்.

தமிழ்நாட்டில் செப்பு அல்லது இரும்பினால் செய்யப்பட்ட தாயத்துகளைக் கட்டிக் கொள்வதும், மந்தரித்துக் கட்டிக் கொள்ளப்படும் பிற பொருள்களும் நரிப்பற்களை அணிவதும் போலிப் பொருள் வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியே. இப்பொருள்கள் மந்திர ஆற்றல்களைக் கொண்டுள்ளதால் இவற்றை அணிவோருக்குத் தீமைகள் நெருங்காமல் நற்பலன்கள் ஏற்படும் என்னும் நம்பிக்கை மக்களிடம் உள்ளது.

வடஅமெரிக்காவின் பெரும் சமவெளிப் பகுதியில் வாழும் இந்தியப் பழங்குடியினரிடம் இறகுகள், அம்புகள், கிளிஞ்சல்கள் ஆகியவற்றையும் மேலும் சில பொருள்களையும் ஒன்றாகக் கட்டி வைத்துள்ள மூட்டை வழிபாட்டுப்பொருளாக உள்ளது. இதற்குப் பெரும் ஆற்றலுண்டு என அம்மக்கள் நம்புகின்றனர். தோகோ (Togo) மக்கள் மினா (mina) எனக்கூடிய இரட்டைச் சிற்பங்களில் மந்திர ஆற்றல் மிகுந்துள்ளது என நம்பி அவற்றிற்கு உணவைப் படையலிட்டு வழிபடுகின்றனர். இந்நம்பிக்கை பழங்குடி மக்களின் சமயத்தில் மட்டும் வேரூன்றி உள்ளது என கூற இயலாது.

பழங்குடியல்லாதாரின் சமயத்திலும் இது காணப்படுகிறது. போலிப்பொருள் வழிபாடு இயற்கை கடந்த ஆற்றலின் மீது கொண்ட நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதால் இவ்வழிபாட்டு முறை ஆவியுலக நம்பிக்கையின் (animism) திரிபு என்றோ அதன் தொடர்ச்சி என்றோ கூறலாம்.

முன்னோர் வழிபாடு

இறந்தோரின் ஆற்றல் வாழ்வோரின் நலனில் பெரும்பங்கு வகிக்கிறது என்னும் கருத்தாக்கத்தால் ஏற்பட்டதே முன்னோர் வழிபாடாகும் (ancestor worship). இவ்வழிபாட்டில் வேறுபல கூறுகளும் அடங்கியுள்ளன. அஃதாவது, இவ்வுலக வாழ்வு இம்மை மறுமை கொண்டது; பல பிறப்புக்களைக் கொண்டது; ஒரு பிறவியில் செய்வது மறு பிறவியில் அமையும் வாழ்வுக்குக் காரணமாகிறது; ஒரு பிறவியில் ஒருவர் பெறும் ஆற்றல் அவர் இறந்த பின்னும் அவருடைய இனத்தவருடன் தொடர்பு பெறுகின்றது போன்ற நம்பிக்கைகள் முன்னோர் வழிபாட்டிற்கு அடித்தளமாக அமைகின்றன.

முன்னோர் வழிபாட்டிற்கு மிகவும் தொடர்புடைய நம்பிக்கைகள்

- இறந்த மூதாதையர்களின் ஆற்றலும் அனுபவமும் வாழ்வோரைச் செழுமைப்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையில் மூதாதையர்களை வழிபடுகின்றனர்.
- இறந்தோரின் ஆசி என்றென்றும் வாழ்வோருக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என முன்னோர்களை வழிபடுகின்றனர்.
- இறந்தோரின் விருப்பங்களையும் அவருக்குப் பிடித்தமானவற்றையும் நிறைவேற்றி அவரை வழிபடுதல் மூலம் தீய ஆற்றல்களிலிருந்து முன்னோர்கள் தப்ப வைப்பார்கள் என்றும் அவரும் சினம் கொள்ளாமல் அருள் குணத்துடன் ஆதரிப்பார் என்றும் நம்பி முன்னோருக்கு வழிபாடு செய்கின்றனர்.

19 ஆம் நூற்றாண்டு மானிடவியல் கொள்கையாளரான டைலர் (E.B. Tylor) சமுதாயவியலாரான ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சர் போன்றோர் முன்னோர் வழிபாட்டு முறையை முதிர்ச்சியடையாத மனப்பக்குவமுடையோரின் சமய நம்பிக்கை என மதிப்பிட்டனர்.

கன்பூசியச் சமய நெறியின் தோற்றத்தாலும் பொதுவுடைமைக் கொள்கையின் வளர்ச்சியாலும் முன்னோர் வழிபாடு மறையத் தொடங்கியது. ஜப்பான், ஆப்பிரிக்கா, அமெரிக்கா, மத்திய தரைக்கடல், தென்கிழக்காசியா (இந்தியா உட்பட) பெரும்பாலான பகுதியில் முன்னோர் வழிபாடு காணப்படுகிறது. பண்டைய எகிப்திலும் உரோமிலும் இறந்தோரை வழிபாட்டு மரபாகக் (cult) கொள்ளும் முறை சிறப்பாக இடம் பெற்றிருந்தது.

மானிடம்

வாழ்வின் எதிர்காலம் எப்படியிருக்கும் என கணிக்க முடியாத நிலையில் தோன்றும் ஒரு பயம் கலந்த எதிர்பார்ப்பு உணர்வுகளைத் தேற்றிக் கொண்டு அதன் மூலம் ஒரு வகையான நம்பிக்கையைப் பெற்று வாழ்க்கை நடத்துவதில் சமயம் பெரும்

பங்காற்றியிருக்கிறது. ஏறக்குறைய எல்லா சமயங்களுமே இயல்பிறந்த இயற்கை அல்லது இயற்கைக்கப்பாற்பட்ட உலகம் (supernature) ஒன்று உண்டு என வரையறை செய்து இறப்புக்குப் பின் மனிதனுக்கு அவ்வுலகத்தில் மீண்டும் ஒரு வாழ்வு உள்ளது எனக் கூறுவதால், புரிந்து கொள்ளவியலாத வருங்கால வாழ்வில் சிக்கல்களின்றி எதிர்கொள்ள விரும்பி சமய வாழ்வை எற்றுக்கொண்டு அதன் நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

இந்து சமய நம்பிக்கையிலும் இந்தியாவிலுள்ள பெரும் பாலான பழங்குடியினரின் சமய நம்பிக்கையிலும் முன்னோர் வழிபாடு சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. இந்துக்கள் இறந்த மூதாதையருக்கு ஆண்டுதோறும் தெவஷம் (திதி) கொடுப்பதன் மூலமும் ஒவ்வொரு அமாவாசையின்போதும் நோன்பிருந்து முன்னோரை நினைவு கொள்ளுதல் மூலமும் முன்னோர் வழிபாடு சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளமையை உணர முடியும்.

தொன்மைச் சமயம் தொடங்கி இன்றைய நவீன சமயங்கள் வரை அனைத்துப் படிமலர்ச்சி நிலைகளிலும் மந்திரம் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. சமயங்களின் படிமலர்ச்சிக் காலத்தில் மந்திரம் தொடர்ந்து வலுப்படவில்லையாயினும் அதன் தொடர்ச்சி மேல் நிலையிலும் காணக்கூடியதாகவே உள்ளது.

சமுதாய நலனுக்கு எதிராகச் செயல்படும் போக்கைச் சமயம் கட்டுப்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் சில அமைப்புகள் காவல் துறை, நீதிமன்றம், அறிவுரை கூறும் மன்றம் போன்றவை ஏற்படுத்தப்பட்டு அவை மூலம் சமுதாய நலனுக்கு எதிராகச் செயல்படுவோர் தண்டிக்கப்பட்டோ அறிவுரை கூறப்பட்டோ தண்டனைகள் கொடுக்கப்பட்டோ திருத்தப்படுகின்றனர். ஆனால் சமயம் இவ்வனைத்தையும் கடந்து ஒரு புதிய பரிமாணத்துடன் செயல்படுகிறது.

போர்க்காலங்கள், உள்நாட்டுக் கலவரங்கள், குழுச் சண்டைகள், தொழிற் புரட்சி, கடுமையான வறட்சி, தனிமனித விரக்தி போன்ற எண்ணற்ற நிகழ்வுகள் தலைதூக்கும் போது சமுதாய அமைப்பின் கட்டுக்கோப்புச் சிதைவுறும் (social disorganization) நிலைக்குத் தள்ளப்படும். இந்நிலையைத் தர்கைம் 'நெறிமுறையின்மை' அல்லது 'கட்டுக்கோப்பின்மை' (anomie) என்பார். இதன் மூலம் 'சமுதாய உறுதிப்பாடு' (social solidarity) தளர்ந்து கலகலத்து விடும்.

சமுதாய மாற்றத்தின் போதும் (social change) பல நிறுவனங்கள் மாறுதல்களுக்கு இலக்காகின்றன. இவற்றுள் மொழியும் சமயமும் மட்டுமே அவ்வளவு உட்படுவதில்லை. இதற்குக் காரணம் மனித வாழ்வியலில் இவை இரண்டும் இருகண்களைப் போன்று கருதப்படுவதேயாகும். இவை வழியேதான் உலக வாழ்வு

முழுவதும் உணரப்படுகிறது. இதனால் அனைத்துச் சமுதாயத்தினரிடமும் சமயமும் மொழியும் மற்ற நிறுவனங்களைப் போல அவ்வளவு விரைவான மாற்றங்களை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

முடிவுரை

நடைமுறை வாழ்வில்கூட மனித ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட செயல்களுக்கு விளக்கம் காண்பதில் சமயமே துணை நிற்கிறது. சமயம் கூறும் கருத்துகளுள் உண்மை எது? பொய் எது? என்பதை ஆராய்வதில் ஆர்வங்காட்டாமல் அதனைப் 'புனிதத்தன்மையானது' என்ற அளவுகோலாகக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு மக்கள் தள்ளப்படுகின்றனர். இந்த அளவுகோலைப் பின்பற்றி மக்கள்தம் நடத்தை முறைகளையும் சமுதாய அமைப்பில் கட்டுண்டு செயல்படும் தன்மையையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியவர்களாய் ஆக்கப்படுகின்றனர் எனவே சமயம் மக்களின் வாழ்வை நெறிப்படுத்தும் ஒரு உயிரோட்டமுள்ள சமுதாய நிறுவனமாகச் செயலாற்றுகிறது என்பதில் ஐயமில்லை.

தொகுப்புரை

- மனித இனத்தின் வளர்ச்சியில் சமய நம்பிக்கை ஆவியுலக வழிபாட்டில் தொடங்கி ஒரு கடவுள் வழிபாடு வரை பல, நிலைகளாகப் படிமலர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது. இருப்பினும் அனைத்து நிலைகளிலும் சமய நம்பிக்கையானது மக்கள் வாழ்வில் மிகவும் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள நிலையே காணப்படுகிறது.
- ஒரு சமுதாயத்தின் உறுப்பினர்கள் அவர்களுடைய சமுதாயம் சுட்டிக்காட்டும் நெறிமுறைகளையும் (norms) விழுமியங்களையும் (values) முறையாகப் பின்பற்றி நடப்பதால் மட்டுமே அச்சமுதாயம் நிலைபெற முடியும் என்ற நிலையில் நெறிமுறைகளும் விழுமியங்களும் சமுதாய வாழ்விற்கு மிகவும் முக்கியமானது எனச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு அதனைக் கண்டிப்புடன் ஏற்றுச் செயல்பட வைப்பதிலும் சமயம் பெரும் பங்காற்றுகிறது.
- மனித ஆற்றலுக்கு உட்படாத இயற்கை மீறிய ஆற்றல் ஒன்றுள்ளது என வலியுறுத்தி நன்மை செய்வோருக்கு நன்மை விளையும், நன்மை செய்வோர் சிக்கலை எதிர்கொள்ளும்போது தெய்வீக ஆற்றல் மூலம் காப்பாற்றப்படுவர்; இறப்புக்குப் பின்வாழ்வுண்டு அதில் அவரவர் செய்யும் செயல்களுக்கேற்ப மறுஉலகில் ஏற்படும் வாழ்வு இறைவனால் அமைத்துக் கொடுக்கப்படும்; தீமை செய்வோர் தொடர்ந்து இன்னல்களையும் பாவங்களையும் சந்தித்து இறப்புக்குப் பிந்திய வாழ்விலும் அவற்றைச் சந்திக்க வேண்டிவரும் என்பன

போன்ற எண்ணற்ற கருத்தாக்கங்களைச் சமயம் வலியுறுத்துகின்றது. இதன் மூலம் மக்களை நெறிபிறழ்வு நிலைக்குத் தள்ளாமல் நன்னிலையிலேயே இருக்கவகை செய்கிறது.

- ஒரு சமுதாயத்தின் அமைப்பில் கடுமையான மாற்றங்கள் ஏற்படும்போது அல்லது அதனுள் உள்ள சில நிறுவனங்கள் இக்கட்டானச் சூழலை எதிர்கொள்ளும்போது அவற்றின் கட்டுக்கோப்பு சிதறாமலிருக்க சமயம் துணை நிற்கிறது.
- சமயம் என்னும் நிறுவனத்தின் மிகப் பெரும் ஆற்றல்களாகச் சடங்குகளும் வழிபாட்டு மரபுகளும் திகழ்கின்றன. இவை சமூகத்தை ஒன்றிணைத்துக் கட்டுக்கோப்பாகச் செயற்பட வைப்பதில் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. ஒவ்வொரு சமயத்திலும் தனிமனிதர்களாக ஈடுபடாமல் அனைவரும் கூட்டாகச் சேர்ந்து மேற்கொள்ளும் சடங்குகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறான நிகழ்ச்சிகள் சமூகத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களையும் ஒன்று சேர்த்து அவர்களுக்கிடையே கூட்டுணர்வை வலுப்படுத்துகின்றன; சமூகப் பிணைப்பை மிகுதிப்படுத்துகின்றன.
- மனிதர்கள் அனைவரும் சமம் என்னும் கருத்தை அனைத்துச் சமயங்களும் வலியுறுத்துகின்றன. அதோடு, அன்பு, கருணை, சகோதரத்துவம், நாட்டுப் பற்று போன்ற பண்புகளையும் வலியுறுத்துவதால் இவை தனிமனிதர்களை ஒன்றிணைக்கின்றன. சமுதாய அமைப்பில் முன்பின் தெரியாதவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கிடையே பிணைப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. . இவ்வாறான உணர்வுகளுடன் சமூகத்தில் அனைவரையும் பிணைக்கும் ஆற்றல் மற்ற எல்லா நிறுவனங்களைக் காட்டிலும் சமயமே மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளது.
- சமுதாயத்தின் ஒட்டு மொத்த கட்டுக்கோப்பிற்கு மட்டுமன்றித் தனிமனித வாழ்வியலின் கட்டுக்கோப்பிற்கும் சமயம் துணை நிற்கிறது. தனிமனிதர்களுக்கு ஏற்படும் இன்பம் துன்பம்; நல்லவை, கெட்டவை; பொருள் இழப்பும், செல்வவளமும்; அவதூறும், செல்வாக்கும்; அழிவும், வளமும்; பாவமும் வீடு பேறும்; தோல்வியும், வெற்றியும் போன்ற அனைத்தும் இறைவனால் கொடுக்கப்படுபவையே என்ற மக்களின் நம்பிக்கை சமயம் போதிப்பதாகும். இதனாலேயே மக்கள் தம் வாழ்வின் அனைத்து எதிர்பார்ப்புகளையும் ஈட்டுவதற்கு வழிகாட்டுமாறு இறைவனை வேண்டுகின்றனர்.
- தனிமனிதர் தம் வாழ்வியலில் எதிர்கொள்ளும் உடலியல், உளவியல், வாழ்வியல் சிக்கல்களையும் மாற்றங்களையும் தாங்கிக் கொள்ளும் திறனை சமயம் கொடுக்கிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

1. பண்பாட்டு மானிடவியல் பக்தவத்சல பாரதி, புதுவை மொழியியல் பண்பாட்டு ஆராய்ச்சி நிறுவனம், புதுச்சேரி, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், 53.புதுத்தெரு, சிதம்பரம்-608001.
2. சிவசுப்பிரமணியன், ஆ. 1988. மந்திரம் சடங்குகள். சென்னை என்.சி.பி.எச்.
3. உலக மதங்கள் ஒரு தத்துவப்பார்வை, வில்டியூரெண்ட், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
4. தமிழும் பிறதுறைகளும், உ.கருப்பத்தேவன், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.

REFERENCES

1. Panbattu Manidaviyal, Bhakthavatchala Bharathi, puthuvai mozhiyal Panbattu Aaraichi Niruvanam.Puducherry, Meyyapan Pathippagam, Chithambaram.
2. Sivasubramaniyam, Aa, Manthiram Sadangugal, Chennai, NCBH 1988
3. Vulaga Mathangal Oru Thaththuvapparvai, Viltuerent, New century book house, Chennai.
4. Thamizhum Pira Thuraikalum, Vu. Karuppathevan, New century book house, Chennai.